

LENINA KAROGS

Iznāk kopš 1950. gada
29. marta.
Maksa 3 kap.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Nr. 144 (5993)
OTRDĪEN
1989. gada 5. decembrī

Tautas kontroles rajona komiteja

Par gatavību lopu ziemošanai

Tautas kontroles rajona komitejas sēdē izskatīja Kirova kolhoza administrācijas un speciālistu darbu, gatavojoties lopu ziemošanai.

Sogad kolhoza lopbarības sagādāts vairāk kā jebkad — 128 procentu apmērā, katrā llopopu vienībā ir 22 barības vienības. Lopbarībai atbērtas 1375 tonnas graudu.

Sekmīgi norit piena ražošana. Gada plāns būs pārsniegts. Toties gaļas ražošana nesokas. Gada plāns — apdraudēts. Krasi samazinājušies nobarojamo llopopu dzīvsvāra pieaugumi — dienā aktīvi tie vidēji ir tikai 514 ami.

Iepriekšējās ziemās saimniecības fermās bija ekstremālas situācijas: aizsala ūdensvadi, nedarbojās transportieri. Nesenajā pārbaudē konstatēts, ka fermās un citos objektos arī šogad nav kārtības. Gausi tiek veikti remonts: ir novietnes, kur vēl nav ielikta durvis, iestīkloti logi, Stabulnieku cūku novietnē nav sagatavots ziemai apkures katls, nav barības silu — cūkām ēdienu pilda spainos. Dravnleku jauno novietnē pastāvīgi pietrūkst ūdens, slaucamo govju kompleksā ūdensvada trase nenopakota un, iestājoties aukstākam laikam, tā var aizsilt.

Kirova kolhozā ir galvenais enerģētiskais, kas tieši atbild par lopkopības fermām, taču vajadzīgais darbs fermu sagatavošanā ziemai un mehanizācijai nav veikts.

Starp kolhoza speciālistiem kopībā nav sadarbības. Jārodīga valoda, un trūkumi fermu gatavībā ziemai nekavējoties jānovērš.

Par nolaidību lopkopības fermu sagatavošanā ziemai Kirova kolhoza galvenajam enerģētiskim V. Trūpam stingri aizrādīts.

Par gazifikācijas stāvokli laukos

Tautas kontroles rajona komitejas sēdē apsprieda pārbaudes rezultātus par gazifikācijas stāvokli rajona laukos. No 10346 sētām un dzīvokļiem gāzes plītis ir 9346, kas sastāda 90 procentus. Taču ar gāzes piegādi (vadu avārijas dēļ) pēdējā laikā radušās lielas grūtības. Novembrī tās nodrošinājums rajonā bija tikai 75 procenti, kvalitāte — slikta. No 1500 saņemtajiem baloniem Preiļu gāzes kantoris laukiem piegādāja 600. Vispirms jānodrošina pilsētnieki, kuriem bez gāzes plītiem nav citu pavadu.

Ziemā paredzamais gāzes nodrošinājums ir 80 procenti. Līdz šim pieprasījumus Preiļu un Līvānu gāzes kantori saņēma mūtišķi, tagad, kad ir gāzes trūkums, tas būs jādarā rakstiski.

Sakarā ar gāzes trūkumu Kirova kolhoza un kopsaimniecības «Galēni» jaunuzbūvētajās dzīvojamajās mājās pagaidām gazifikācija netiks veikta. Ielguši gazifikācijas darbi kolhozā «Rožupe». Dabas gāzi tie pieslēgs nākamā gada 1. ceturksnī. Līvānu uzņēmumiem dabas gāzes pa ziemu būs pietiekoši.

Atbalstu aicinājumu

Rūpīgi iepazīnos ar presē publicēto Latvijas Komunistiskās partijas CK locekļu, partijas rajonu un pilsētu komiteju un partijas pirmorganizāciju sekretāru aicinājumu Latvijas komunistiem un pilnīgi to atbalstu.

Ja jau republikai ar likumu piešķirta ekonomiskā patstāvība, tad arī Latvijas Komunistiskajai partijai jābūt suverēnai — ar savu rīcības programmu un Statūtiem. Patstāvība veicinās Latvijas Komunistiskās partijas aktivitāti, autoritāti, tautas atbalstu. Latvijas Komunistiskajai partijai jāatsakās no konstitucionāli garantētā varas monopola, jāatceļ nomenklatūras sistēma, aparāta nekontrolējamās tiesības, vārdu sakot, jābūt demokrātiskai.

Latvijas Komunistiskajai partijai jābūt tautas interešu aizstāvei, jānodrošina diskusiju brīvība un jāgarantē mazākuma tiesības, taj pašā jautājumā, kā veidot at-

tiecības ar PSKP un savienoto republiku komunistiskajām partijām.

Pašreizējā PSKP nomenklatūrā uzbūve un darbība nekālopa tautas interesēm savu dogmatisko principu un nedemokrātiskas rīcības dēļ, pastāv partijas aparāta monopols uz varu, tas uzspiež savu gribu vēlētajiem orgāniem, kas ir pilnīga pretstatā ar partijas 19. konferences lēmumiem.

Latvijas Komunistiskajai partijai jāizklūst no krīzes. Tas iespējams tikai ar patstāvības iegūšanu.

Esmu par Latvijas Komunistiskās partijas kārtējā kongresa sasaukšanu 1990. gadā, kurā pieņemtu LKP Programmu un Statūtus turpmākajam pārbūves laikam, ejot pa Latvijas suverenitātes ceļu.

P. SPARANS—PŪDZS,
PSKP biedrs kopš 1952. gada

Partijai — papildinājums

Sajā sarežģītajā pārbūves laikā PSKP vajadzīgs papildinājums. Jauni spēki ieplūst arī partijas rajona organizācijā. Aizvadītajā biroja sēdē apstiprināti partijas pirmorganizāciju sapulču lēmumi: par PSKP biedriem kļuvuši Līvānu PMK vecākais darbu vadītājs Igors Gēgelis, Līvānu kūdras fabrikas galvenais mehāniķis Valentīns Savenko, Sīlukalna deviņgadīgās skolas direktors Edgars Kudiņš un Līvānu 1. vidusskolas darbmācības vadītājs Voldemārs Rimša.

Viņiem tika jautāts, vai apzinās savu atbildību, saistot dzīvi ar Komunistisko partiju. Atbildes bija viennozīmīgas: partijā stājas aiz pārliecības, katrs ir gatavs tai palīdzēt ar konkrētu darbu un rīcību.

J. AIZKALNS

Patērētāju biedrību savienības sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienības kulinārijas kombināta konditori un kulināri regulāri sekmīgi izpilda ražošanas uzdevumus. Arī devīnu mēnešu plāns pārsniegts. Tiek atjaunots sortiments, par spīti grūtībām, — trūkst augstvērtīgu izejvielu, garšvielu. Kombināta kolektīvs gādās, lai tuvajiem Ziemassvētkiem un Jaungadā pircēju vēlmes varētu apmierināt.

ATĒLA: viena no centīgākajām konditorēm Valentīna Kukore. J. SALNAVIESA foto

Ražas ceļš sākas jau pašlaik

Pārskats

par sēklu kvalitāti
(procentos pēc rajona sēklu
inspekcijas datiem uz
1. decembri)

Saimniecība	Vasarāji		
	kondicionēta sēkla	atbilst I un II klasei	izgadītie zāļi
Dzeržinska	153	76	—
«Dzintars»	150	150	81
«Ezerciems»	150	150	—
Kirova	128	88	30
«Sarkanais Oktobris»	97	63	59
Suvorova	97	57	—
«Zelta vārpa»	97	47	—
K. Marksa	92	92	31
«Vārkava»	57	40	16
«Vanagi»	50	50	—
Raiņa	47	45	21
«Galēni»	45	45	—
«Dubna»	35	10	—
«Rušona»	34	—	—
«Sīlukalns»	30	20	1
Leņina	28	13	39
«Aglona»	28	19	—
«Sarkanā ausma»	26	26	273
«Rožupe»	20	—	—
«Jersika»	14	—	78
«Nākotne»	10	10	163
Rudzātu p. s.	—	—	—
RAJONA	54,6	37,1	41,9

Rudens lauku darbi ir apdarīti tad, kad graudi arodos un sagatavots vajadzīgais sēklas daudzums. Diemžēl šogad pēc savlaicīgi veiktajiem novākšanas darbiem saimniecībās ir iestājies kūtuma periods.

Sēklas sagatavošana rit gausi, bet vietumiš pat neapmierinoši. Līdz 15. novembrim republikā vidēji bija sagatavoti 69,2 procenti no pavasari nepieciešamās sēklas. Kāds stāvoklis mūsu rajonā? Līdz 1. decembrim rajona saimniecībās sagatavoti tikai 54,6 procenti no vajadzīgās sēklas daudzuma.

Nopietni ir pastrādāts Dzeržinska saimniecībā, «Dzintārā», «Ezerciemā», «Sarkanajā Oktobrī», Suvorova, Kirova, K. Marksa kolhozos, bet vairākas rajona saimniecības, piemēram, «Rožupe», «Vanagi», «Galēni», «Rudzāti», «Aglona» un «Rušona» ar darbiem ir krietni vien iekavējušas. Visbēdīgākā aina ir padomju saimniecībā «Rudzāti», kur

pagaidām nav kondicionētas sēklas. Jāpateidzas ar šiem darbiem arī «Rožupei», «Jersikajai» un citām saimniecībām.

Sobrīd pastiprināti jāstrādā sēklas sagatavošanā, lai līdz 31. decembrim šo darbu paveiktu pilnīgi.

Pārbaudot sēklu laboratorijā atvestos paraugus, jāsecina, ka vasarāju graudaugu sēklas neatbilst standarta prasībām. Šī sēkla ir ar pazeminātu līdzību. Lai vasarāju graudaugu sēklām palielinātu līdzības spējas, tās vajadzētu apsildīt un vēdināt. To līdzība noteikti uzlabosies.

Līdztekus vasarāju sēklas sagatavošanai nopietni jāstrādā zālāju un linsēklu sagatavošanā. Zālāju sēklas pārbaudei nemaz nav iesūtījušas šādas saimniecības: «Ezerciems», «Zelta vārpa», «Vanagi», «Dubna», «Rožupe», Dzeržinska un Suvorova kolhozi, Rudzātu un Aglonas padomju saimniecības. Ir jāpateidzas.

Pārskats

par piena izlaidumiem rajona saimniecībās
(pēc agrorūpniecības apvienības «Preiļi» dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izlaikums no govs novembra III dekadē (kg)		
	+ salīdz. ar to pašu laiku 1988. g. (kg)	+ salīdz. ar iepriekšējo dekadē (kg)	
«Sarkanais Oktobris»	12,4	+2,3	—0,3
Leņina	9,9	—2	—0,4
«Nākotne»	8,2	+0,8	—0,2
«Zelta vārpa»	7,9	+0,9	—0,1
«Galēni»	7,4	+0,6	+0,1
«Sarkanā ausma»	7,4	—0,6	—0,1
«Sīlukalns»	7,3	+1,7	+0,1
«Dubna»	7,2	+2,5	—0,2
«Vārkava»	7	+1,1	+0,1
«Dzintars»	6,9	+2	—0,1
«Jersika»	6,7	—0,4	—
Kirova	6,6	—0,4	—0,2
«Ezerciems»	6,6	—	—
«Vanagi»	6,6	—	—0,1
«Rožupe»	6,5	+0,8	—
Dzeržinska	6,5	+0,6	—0,2
Raiņa	6,5	—0,3	—0,2
Suvorova	6,4	+1,1	+0,2
Aglonas p. s.	6,4	—0,7	+0,4
Rušonas p. s.	6,3	+0,4	—0,1
Rudzātu p. s.	5,5	+0,9	—0,4
K. Marksa	5,3	—	—0,2
RAJONA	7,5	+0,8	—0,1

Vārds deputātu kandidātu uzticības personām

Uzticēsimies savējiem!

Mēdz teikt, ka daudzas nejausības veido pamatu likumsakarībām. Un tad tās vairs nav vienkārši nejausības.

Kādreizējais Preiļu 1. vidusskolas absolvents Jānis Eglītis tikai pirms pieciem gadiem jau kā diplomēts fizikas skolotājs atgriezās savā skolā. Pat šajā laikā cerētājs un padarītājs liek domāt, ka šī atgriešanās nebija nejausa.

Nejausība nebija arī tas, ka drīz vien viņš kļuva par tobrīd visjaunāko vidusskolas direktoru republikā, jo Preiļu 1. vidusskolā Jānim uzticējās kā savējam. Uzticējās tāpēc, ka viņš bija apliecinājies uzticību savam novadam, pilsētai, skolai un darbam, kurš nebūt nesolīja saldus augļus.

Šis pārvērtību laiks ir novedis mūs pie atziņas, ka valsts un sabiedrības pārbūvē

varam palauties tikai uz pašu spēkiem, uz vietējiem, savējiem. Tāpēc Jāņa Eglīša izvirzīšana par rajona padomes deputāta kandidātu arī nav nejausa — tā ir uzticēšanās savējam. Var piebilst — jau pārbaudīta uzticēšanās.

Jānis droši vien nevarēs pastāstīt, cik ērts ir skolas direktora krēsls. Gluži vienkārši tāpēc, ka nav bijis laika sēdēt. Toties viņš zinās teikt, ka sabiedrībā, kurā izglītība neko nemaksā, skolas vadītājam jābūt arī sagādniekam, celtniekam, remontsaldzniekam un pāri visam — profesionālam lūdzējam, lai izkaulētu to pašu mazumiņu, kas it kā pienākas tautas izglītošanai.

Droši vien tieši šie bēdīgie skolas, sabiedrības un valsts attiecību paradoksi nostiprinājuši Jāņa Eglīša pārliecību: «Visai vietējai varai ir

viennozīmīgi jābūt tautas vēlētāju varas orgānu rokās. Deputātu padomei demokrātiski un godīgi, atklāti un ekonomiski pamatoti jāpārziņo rajona sociālās attīstības uzdevumi». Nav jābrīnās, ka vēlētājiem padomju darbā balstīties uz godīguma un demokrātisma principiem komunistam Eglītim liek uzskatīt daudzpartiju sistēmas izveidošanos par vienīgo pārbūves neatgriezeniskuma garantu.

Ļoti konkrēti priekšlikumi viņa deputāta kandidāta programmā: «Nebūvēt rajonā nevienu administratīvo ēku, kamēr nav sakārtotas skolas, bērnudārzi, slimnīcas, dzīvokļi, kultūras nami, panākt mākslas skolas būvi Preiļos». Arī sociālā taisnīguma jautājumi, nacionālo kultūru attīstība un valodu likuma realizēšana ir neatliekami risināmas problēmas Preiļu rajonā. Jāatzīmē, ka Jānis nemēdz

aprobezoties tikai ar problēmu uzskaitīšanu, bet meklē domubiedrus un iespējas kaut ko reālu izdarīt par spīti runātāju runām un solītāju solījumiem. Tāda realitāte ir 1986. gadā Preiļu 1. vidusskolā izveidotais informatikas (pirmais rajonā) kabinets un skolēnu pirmie panākumi šajā priekšmetā. Kādas pūles prasīja un vēl prasīs skolas sporta zāles celtniecība, droši vien tā isti zina tikai pats direktors. Eksperimenti pedagogiskajā darbā, lai rastu atbildi mūsu laika prasībām pēc jaunā mācību satura un metodēm, studijas aspirantūrā un vēl daudz citu ieceru, lai skola tiektos uz vienu mērķi — izglītotu, kultūrālu, ētiski skaidru jaunveidojamās sabiedrības cilvēku.

Šis laiks ir aktualizējis aizmirstībai lemtu N. Rēriha aicinājumu «Miers caur kultūru», kuram J. Eglītis pus

pa jokam mēdz pievienot savējo — «Brīvība caur izglītību». Šķiet, tas izklausās ne tikai efektīgi, bet arī gluži nopietni. Un mums šobrīd ļoti vajadzīgi nopietni domāt, lemt un darīt spējīgi cilvēki.

Ja 6. decembrī plkst. 19.00 ieradīsieties Preiļu 1. vidusskolā uz tikšanos ar rajona padomes deputāta kandidātu Jāni Eglīti, pārliecināties, ka viņam ir ko teikt saviem vēlētajiem. Uz tikšanos aicinām 6. Preiļu vēlēšanu apgabala vēlētajus — Pļaviņu, Atpūtas, Cēsu, Bērzu, Bauskas, Vidzemes, Ludzas, Nākotnes, Varakļānu, Tālsu, Latgales ielu un Daugavpils ielas pāra numuru māju (no 2. līdz 62. mājai) iedzīvotājus.

U. BERZINS,

Preiļu 1. vidusskolas skolotājs

Ar skatienu rītdienā

Mēs, rajona Zinību biedrība un sieviešu padome, izvirzījām 10. Preiļu vēlēšanu apgabala (ietilpst Rēzeknes ielas mājas Nr. 22, 28, 34, 36, 38) par rajona deputātu kandidāti Elmū Andreju m. Aksjonovu, dzimušu 1948. gadā Krāslavas rajona Aulejas ciema Marhilevičos kolhozieku ģimenē, kurā auga trīs bērni.

Vēl joprojām Elmai dārgas tēva mājas, kuras saista ar zemi, iestādītajiem augļu kokiem, bišu stropiem, ziediem. Šajās mājās no darba brīvos

brīžos vienmēr skan mūzika, dziesmas. Tāpēc nav jābrīnās, ka šīs tradīcijas turpinās Elmas ģimenē, kurā arī aug trīs bērni.

Elma Aksjonova 1977. gadā beidza Daugavpils Pedagoģiskā institūta Bioloģijas fakultāti, taču mīlestība, iekļūtība, reizēm arī stingrība Elmū saistīja ar grūti audzināmo pusaudžu likteniem. No 1973. gada viņa strādāja Rēzeknē nepilngadīgo lietu inspekcijā. No 1980. gada dzīvo un strādā Preiļos.

Par aktīvu darbību bērnu

noziedzības, likumpārkāpumu profilaksē 1977. gadā viņai piešķirts nosaukums «Teicamiņš milicijas darbā», saņemtas III un II pakāpes medaļas par pašizlīdzīgu darbu milicijā.

No milicijas jaunākā leitnanta izaugusi savā darbā līdz milicijas majorei.

No 1980. gada strādā kā Iekšlietu daļas sieviešu padomes priekšsēdētāja un rajona sieviešu padomes locekļi. Aktīvi darbojas Zinību biedrībā kā lektore.

Deputātu kandidātes platforma:

1. Rīkot pasākumus, kas nostiprinātu sociālistisko taisnīgumu.
2. Cilvēka labklājības, tiesību aizstāvēšana, neskatoties ne uz tautību, ne uz piederību kādai neformālai sabiedriskai organizācijai.
3. Rūpes par gadus nespējīgiem cilvēkiem.
4. Bērnu aizsardzība, viņu iesaistīšana sabiedriski derīgā darbā. Cīnīties par Rēzeknes ielas mikrorajona bērnu kompleksa pilnīgu izveidošanu.

5. Rūpes par pilnvērtīgas, veselīgas ģimenes saglabāšanu.
6. Ekoloģiskās situācijas nostabilizēšana.
7. Milicijas prestiža, autoritātes un tiesību nostiprināšana.
8. Veicināt savas pilsētas labiekārtošanu.
28. novembrī deputātu kandidāte Elma Aksjonova tikās ar sava apgabala vēlētajiem.

J. EIDUKA,

rajona centrālās bibliotēkas darbiniece

Ar stingru nostāju

Ansis Jāņa dēls Smirnovs, latvietis, dzimis 1942. gadā, komunisti, Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta galvenais mehāniķis.

Ansis Smirnovs dzimis Latvijas PSR Valmieras rajonā zemnieku ģimenē. Pēc skolas beigšanas strādājis Valmieras enerģētikas un celtniecības trestā par elektromontieri, Neklātenē beidzis Rīgas indus-

triālo tehnikumu. No 1971. gada strādā Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombinātā, vispirms par atslēdznieku, pēc tam par inženieri mehāniķi, bet no 1976. gada par kombināta galveno mehāniķi. 1989. gadā kombināta komunistu saime uzticēja vadīt partijas pirmorganizāciju.

Strādājot visos ienemamajos amatos, Ansis Smirnovs ap-

liecinājis sevi kā zināšu speciālistu. Savās domās un rīcībā ir demokrātisks, korekts un taktisks. Nemēdz neapdomīgi mainīt savu nostāju, ir noturīgs savos spriedumos.

Dzīves virzībā uz priekšu saskata trīs galvenās problēmas:

1. Normāli paēdināt rajona un visas republikas ledzīvotā-

jus, tāpēc ar juridiski noformētām tiesībām jāatgriež zemiņi pie zemes, jāatjauno lauku sētu infrastruktūra, jāorganizē lauku bērnu izglītības sistēma;

2. Budžeta sistēmas izveidošana visos līmeņos (ciems, pilsēta, rajons);

3. Ātrāka neatkarīgās Latvijas Republikas izveide, Latvijas Tautas frontes

Preiļu rajona apvienotā valde, kura izvirzīja Ansi Smirnovu par rajona padomes deputāta kandidātu, uzskata, ka viņš vienmēr kopā ar tautu meklēs pareizo izeju no samilzušajām problēmām, no tām problēmām, kuras saņrauc rajona un Līvānu pilsētas ledzīvotājus.

I. VISOCKIS

Cienīt cilvēku

Autovadītāju kolektīvs rajona Tautas deputātu padomei no Opūgu vēlēšanu apgabala izvirzīja agrofirmas «Sarkana 10. oktobris» autotransporta dienesta priekšnieku Leonīdu Sorokinu.

Savas darba gaitas Leonīds Sorokins uzsāka 17 gadu vecumā, strādājot par traktoristu.

Mūsu saimniecībā viņš strādā no 1977. gada, no 1984. gada bija automehāniķis, bet

no 1987. gada — saimniecības autotransporta dienesta priekšnieks. Neklātenē pabeidza Višķu lauksaimniecības tehnikumu, specialitāte — mehāniķis. Komunisti, Uzlikto pienākumus vienmēr izpilda precīzi un kārtīgi. Veic lielu audzināšanas darbu kolektīvā. Autovadītāju vidū ir samazinājies parkāpumu skaits.

Viņa prasmīgā vadība šoferi labi tiek galā ar saviem

pienākumiem.

Ikdienas darbos Leonīdu Sorokinu raksturo šādas īpašības: konkrētība un principālitate, godīgums, apzinīgums un taisnīgums, rūpīga attieksme pret katru cilvēku.

Viņš ir pieredzējis propagandists, ar labām organizatora spējām, aktīvs sabiedriskajā dzīvē.

J. VALTERS,

L. IVANOVS

Trijos pamatvirzienos

Pāvels Maruševiskis, dzimis 1958. gadā, Līvānu pamatiedzīvotājs, PSKP biedrs, koka konstrukciju rūpnīcas elektromontieris.

Kļūdams deputāts, savu darbību redz trijās savstarpēji saistītās sfērās.

1. Rajona un Līvānu pilsētas saimnieciskās patstāvības nodrošināšana.
2. Tirgus attiecību attīstība. Mūsu rajonā tās pirmām kārtām jāveido agrārajā

sektorā. Īpaša uzmanība vēltāma zemnieku saimniecībām un tās apkalpošajām organizācijām, infrastruktūrai.

3. Sociālās programmas. Saimniekošanas strauju pārmaiņu apstākļos pārslodze gulstas uz sociālajiem apakšslāņiem. Bet tas nav pieļaujams, jo cilvēku vajadzības nedrīkst palikt «malā».

Par rajona padomes deputātu kandidātu izvirzīts 31. Līvānu vēlēšanu apgabala,

Izstāžu daudzveidība

Kamēr zeme zem sniega sagšām briedina spēkus nākamajai auglībai, arī lauku cilvēks var atrast vaļaspriņķi, lai uzkavētos galvaspilsētas izstāžu zālēs. Patiešām ir ko redzēt. Izstāžu ir daudz, katra no tām — savdabīgi interesanta, taču visas — ar laiku ne vien kopsolī, bet tam pat pussolīti pa priekšu ejošas.

Pirmās minamas plakātu izstāde (līdz 22. decembrim

Valsts mākslas muzejā) un karikatūru izstāde (līdz 18. decembrim Mākslinieku namā Daugavmalā), jo abus šos mākslas žanrus vieno kopīgi paņēmieni amplitūdā no vieglas ironijas līdz groteskai.

Latvijas plakātisti allaž bijuši avangardā visā Padomju Savienībā. To vēlreiz apliecina arī kārtējā izstāde... Karikatūru ekspozīcijā

pārstāvēti visi ievērojamākie Latvijas satīriķi. Kā vienmēr laikmetīgi dzēlīga ir T. Sergejenco, tāpat Ē. Ošs un K. Liede. Lūk, namamātes ar tukšām iepirkumu somām atgriežas no universāļveikala ar uzrakstu «Latvija» vai arī aiņiņa «Skaista ir jaunība», kurā sprigani jaunekļi pussagruvuša nama pagalmā pie atkritumu tvirtnēm tukšo vienu grādīgā dzēriena pudeli pēc otras.

Klusināta, var teikt, pat intīma noskaņa valda izstāžu zālē «Latvija». Līdz 18. decembrim tur skatāma tradicionālā ekspozīcija ar mazliet novēloto nosaukumu «Rudens-89». Seit izstādītas galvenokārt pavasari un vasarā tapušās mūsu republikas autoru gleznas, grafikas, skulptūras un medaļas. Līdzās laikmetīgi asiem darbiem — klusās dabas, ainavas, akti. Ekspozīcijas riko-

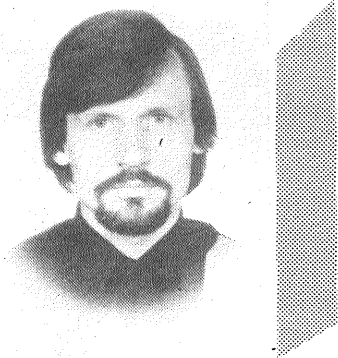
tāji garantē tikšanos ar gleznieciski spožām — veiksmēm.

Nule minēto ekspozīciju galeriju papildina J. Anmaņa personālizstāde izstāžu zālē «Arsenāls» Torņā ielā. Bet tiem, kas vēlas izglīties mīlas mākslā, iesakām līdz 15. decembrim apmeklēt Valsts bibliotēkā atvērto šim tematam veltīto jaunākās ārzemju un pašmāju medicīniskās un dabaszinātņu periodikas izstādi.

LATINFORM

Ja mani ievēlēs...

Darbojoties rajona Tautas deputātu padomē, realizēju Latvijas Tautas frontes programmas nostādnes ceļā uz politiskās un ekonomiskās suverenitātes nodrošināšanu un neatkarīgas Latvijas valsts atjaunošanu. Ar savu darbību centīšos realizēt priekšnoteikumus demokrātiskas un parlamentāras valsts izveidei, kas nodrošinātu visu iedzīvotāju līdztiesību neatkarīgi no viņu sociālā stāvokļa, nacionālās, reliģiskās un partijiskās piederības.

tors jāievēlē Tautas deputātu padomes sesijā tieši.

Centīšos panākt, lai visas rajona padomes sesijas būtu atklātas. To gaita regulāri jātranslē pa vietējo radiotranslācijas tīklu.

Latvijas laukos jāsāk dekollektīvācija, veidojot zemnieku saimniecības un pārveidojot kolhozus par akciju sabiedrībām. Domāju, ka zemnieku saimniecības jāizveido, balstoties uz privātpašuma tiesībām uz zemi un citiem ražošanas līdzekļiem. Rente pieļaujama tikai kā īslaicīga pārveides forma. Ražotājiem pieder tiesības uz pašu sarāžoto un pārstrādāto produkciju. Vietējam padomēm jāiestājas par to, lai pirmtiesības uz zemes saņemšanu privātpašumā būtu tiem pilsoņiem vai viņu tiesājiem mantnie-

kiem, kuriem piederēja zemes īpašums līdz 1940. gadam. Deputātu padomēm nav lietderīgi iejaukties saimniecisko organizāciju darbā ar diktāta metodēm. Ekonomiskā vadība jāveic ar līgumattiecību un municipālo nodokļu palīdzību.

Ar savu darbību Tautas deputātu padomē veicināšu latviešu valodas iesakņošanu visās dzīves sfērās, lai radītu reālus priekšnoteikumus un psiholoģisko atmosfēru latviešu valodas kā valsts valodas praktiskai ieviešanai.

Arī turpmāk iestāšos par apdzīvoto vietu, ielu, saimniecisko organizāciju un citu objektu nosaukumu, kā arī kultūras objektu un pieminekļu atjaunošanu, kas tika nepamatoti atņemti vai nopostīti stalinisma, voluntarisma un stagnācijas periodā.

Apzinoties nesabalansēto infrastruktūru Līvānu pilsētā, iestāšos pret jaunu rūpniecības (izņemot pārtikas) objektu celtniecību un jau esošo paplašināšanu, kamēr nebūs likvidēta atpalicība sociālo, sadzīves un kultūras objektu celtniecībā. Ja situāciju nebūs iespējams kardināli mainīt pašreizējā administratīvā dalījuma ietvaros, redzu Līvānu problēmu risinājumu ārpus rajona robežām.

J. BRENCIS, deputāta kandidāts 22. Līvānu vēlēšanu apgabalā

PETERIS ZEILE, profesors, filozofijas zinātņu doktors

Latgale vēstures un tagadnes dimensijās

(5. turpinājums)

Latviešu valoda bija valsts valoda, mācību iestāžu — skolu un augstskolu valoda. Latgalē 20. gados un 30. gadu sākumā liela skolu daļā (pilnīgi vai daļēji) jaunākajās klasēs mācības notika arī latgaliski. Jebkurā iestādē latgalietis tika uzklauts dzimtajā valodā, taču vajadzības gadījumā tika lietota arī krievu un poļu valoda. Latgaliešu literārās rakstu valodas galvenās likumības tika legitimētas 1927. — 1929. gada ortogrāfijas komisijas lēmumos. Tas bija liels solis uz priekšu, salīdzinot ar gadsimta sākumā veikto ortogrāfijas reformu, kuras galvenie autori bija Fr. Kemps un K. Skrinda. Latgales rakstnieki un žurnālisti varēja izdot grāmatas un publicēt rakstus periodikā kā latviešu, tā latgaliešu rakstu valodā. Latgalē, tāpat kā citos novados un Rīgā, kur tas bija nepieciešams (kur bija atbilstošs bērnu skaits, kas vēlējās mācīties dzimtajā valodā) darbojās skolas un klases te dzīvojošām nacionālajām minoritātēm — krieviem, baltkrieviem, poļiem, ebrejiem. Tā, 1932./33. mācību gadā līdzās latviešu skolām Latvijā bija 195 krievu pamatskolas, 4 vidusskolas, divgadīga lauksaimniecības skola un nodaļa Rēzeknes skolotāju institūtā. Baltkrieviem bija 18 pamatskolas, viena ģimnāzija un nodaļa Rēzeknes skolotāju institūtā. Darbojās 22 poļu pamatskolas, 2 vidusskolas, arodskola. Iznāca periodiskie izdevumi, darbojās biedrības un citi kultūras formējumi. Ar gandarījumu atceros, ar kādu entuziasmu trīsdesmito gadu otrajā pusē Latgalē māca no Rīgas un Vidzemes te atbraukušie jaunie skolotāji. Viņiem bija pozitīva loma latviešu literārās valodas apguves un jaunās paaudzes nacionālās konsolidācijas procesā.

Vispār attiecības tautību starpā bija korektas; visā Latvijas Republikas laikā nav atzīmēti kaut cik būtiski konflikti, balstīti nacionālajās nesaskaņās. Kaut arī svešās varas pagātnē latgaliešiem bija nesauša daudz posta, viņu attieksmē nedz pret krieviem, nedz poļiem, nedz vāciešiem neizpauzās kādas īpašas «revanša» izpausmes. Viņi spēja saglabāt cilvēcisko pašcietni un kopdarbības garu ar visu tautību labas gribas cilvēkiem.

Staliniskā un neostaliniskā impērišķā «nacionālā politika» nodarīja lielu launumu Latgalei.

Laika dziņas (1940. — 1945. g.) smēla vai aizmeta pasaulē gandrīz visus Latgales rakstniekus un daudzus pārējās inteliģences pārstāvjus. Pēc 1959. gada LKP CK plēnema, kad tika veikti represīvi pasākumi pret izcilēm partijās, valsts un kultūras darbiniekiem, dažāda līmeņa vietējos vadītājus Latgalē aizvien vairāk nomainīja lebraucēji — cittautieši, kas runāja tikai vienā — krievu valodā, kuriem sveša un nevajadzīga šķita vietējā valoda, tradīcijas, kultūra. Jo toreizējo republikas vadītāju skatījumā latviski — latgaliskās kultūras attīstīšana tika vērtēta kā «buržuāziski nacionālistiskā», kā Latgales «letīzācija» —kaitīga, nevajadzīga izpausme. Sākās Latgales jauna — kārtējā rusifikācija. Apzināta, ciniski mērķtiecīga, būtībā cariskās impērijas sovīnietiskās politikas noteiktu tendenču turpinājuma liberalizētā un internacionālisma frāzēm aizsegtā veidā. Daudzka no 20. — 30. gados paveiktā tika pārsvērtots un nodots aizmirstībai. Nevarēja būt pat runas par toreiz nastāvošo nacionālo minoritāšu skolu, kultūras biedrību, preses izdevumu eksistenci, jo tas vairs neietilpa staliniskā tipa internacionālismā. Izglītības sistēmā

oficiāli pastāvēja divvalodība, taču latviešu skolu (arī bērnudārzu) skaits saruka par vairākiem desmitiem, bet vairākas apdzīvotās vietās un apvidos (Zilupē, Istrā, Rundēnos, Briģos u. c.) izzuda pavisam.

Latviešu bērni no mazotnes bija spiesti runāt viņiem neierastajā krievu valodā. Vienīgā pulcēšanās vieta, kur ārpus ģimenes «pasākumi» (resp. baznīckunga sprediķis, dziedāšana, lūgšana) notika latgaliski, bija baznīca. Taču skolas bērni to nedrīkstēja apmeklēt. Notika latviešu valodas izspiešana no vairākām sabiedriskās dzīves sfērām. Sajā nacionāl un garīgi nomācošajā situācijā notika jaunatnes, inteliģences aizplūšana. Vakuumu aizpildīja zema intelekta imigranti no austrumpuses sādžām. Vēsture atkārtojās, atgādinot, ka 19. gadsimta beigās un 20. gadsimta sākumā un vēl īsi pirms pirmā pasaules kara uz Krieviju (īpaši Omskas un Tomskas apgabaliem) zemi un darbu meklēt izceļoja ap 70 tūkstoši latgaliešu (20. gadu sākumā Padomju Krievijā tika uzskaitīti ap 60 tūkstoši latgaļi), bet tajā pašā laikā jauns krievu iecelotāju vilnis ieplūda apvidos, kur to līdz tam bija mazāk. — Varakļānu, Līvānu, Krustpils, Balvu, Viļķas u. c. ciemos un muļžās. Vēl daudz citu muļžu bija paredzēts izparcelēt krievu iecelotājiem, bet šos nodomus pārtrauca pirmais pasaules karš, revolūcija un cara impērijas sabrukums.

Pēckara gados latviešu skaits Latgalē gan absolūti, gan relatīvi izpaušmē (salīdzinot ar citautiešiem) konsekventi samazinājās. Latgale, kļūdama par Latvijas sileksni un reizē kālslauki (pazīstama kolhoza priekšsēdētāja dots raksturojums TV pārraidē), visāsāk un visdramatiskāk vēstija par procesiem, kas piemēlēja arī Rīgu un sāka vēlties pāri pārējai Latvijai.

Protams, latvieši, tai skaitā latgalieši, vienmēr ar cieņu izturējušies pret krievu kultūru, pret Pēterburgas skolām un augstskolām, kur daudzi guvuši izglītību. Taču daudz ko noklusējo Latvijas, sevišķi Latgales rusifikācijas vēsture, nevar bez iebildumiem pieņemt apoloģētiski panslaviskas domas, kas pavid «LPSR vēsture». Te kā progresīva parādība, pat šķiru cīņas forma, izcelta nabadzīgo latviešu zemnieku izceļošana (dzimtenes zaudēšana) uz Krievijas gubernijām, vidzemnieku masveida pāriešana pareizticībā utt. Diemžēl tikai noklusējo ilgstošu un konsekventu Latgales kolonizāciju, rusifikāciju, tās kultūras genocīdu, var rakstīt: «Mācīdamās no sīvas šķiru cīņas pieredzes, auga latviešu inteliģences jaunā paaudze, kas konsekventi ieturēja krievisku orientāciju.»

Otra būtiskā Latgales liktena dominante vertikālā šķēsgriezumā — sociālekonomiskā.

Latgale tradicionāli tikusi atzīta par ekonomiski un sociāli atpalikušu Latvijas novadu. Protams, Latgales smilšaino pakalni zemes vērtību nevar salīdzināt ar Zemgales līdzenumu lekno auglību. Taču ne jau tas ir pats galvenais. Ekonomisko un līdz ar to arī vispārējo sociālo atpalicību radīja un nostiprināja jau augšminētais ilgstošais koloniālās nomales statuss. Istenots izteikti barbariskā veidā, nerēķinoties ne ar niecīgāko cilvēktiesību izpausmi.

1) Vispārīgizglītojošo skolu skaits zinā četru Latvijas novadu vidū Latgalē 30. gados izvirzījās pirmajā vietā.
2) Latvijas PSR vēsture. I. R., 1986., 159. lpp.

(Turpinājums sekos.)

LEJŅINA KAROGS

Līvānu pilsētas padomes tautas deputātu kandidāti pa vēlēšanu apgabaliem

1. vēlēšanu apgabalā Kalniņš Imants Elmāra d., Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas atslēdznieks.
2. vēlēšanu apgabalā Puriņš Aivars Mārtiņa d., republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta autotransporta uzņēmuma mehāniks.
3. vēlēšanu apgabalā Biezais Juris Leonīda d., republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta mašīnstrādnieks.
4. vēlēšanu apgabalā Lietaunieks Ēriks Pētera d., dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības strādnieks.
5. vēlēšanu apgabalā Zeps Gunārs Jura d., republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta ceha enerģētīks.
6. vēlēšanu apgabalā Krēslīnš Vilnis Ilģona d., 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes ekskvatora vadītājs.
7. vēlēšanu apgabalā Snikers Ilģonis Kazimīra d., Līvānu stikla fabrikas partijas pirmorganizācijas sekretārs.
8. vēlēšanu apgabalā Nagle Reģina Stanislava m., sadzīves pakalpojumu nama pīnēmēja.
9. vēlēšanu apgabalā Jonāns Vladislavs Jāzēpa d., Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas sagādes un realizācijas daļas priekšnieks; Kazenko Nikolajs Jegora d., Preiļu rajona iekšlietu daļas priekšnieka vietnieks.
10. vēlēšanu apgabalā Ancāns Juris Grigorija d., Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta atslēdznieks.
11. vēlēšanu apgabalā Dalka Arnolds Ferdinanda d., Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta galvenais inženieris; Spiridoviča Marija Osipa m., Līvānu 2. vidusskolas skolotāja; Vladimirovs Aleksandrs Leonīda d., Līvānu stikla fabrikas mehāniks.
12. vēlēšanu apgabalā Anspaks Valdis Pētera d., Līvānu zonālās slimnīcas feldšeris.
13. vēlēšanu apgabalā Smīte Skaidrīte Roberta m., Līvānu 1. vidusskolas skolotāja.
14. vēlēšanu apgabalā Biržaka Monika Jāna m., mājsaimniece.
15. vēlēšanu apgabalā Znotiņš Jānis Izidora d., Līvānu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs.
16. vēlēšanu apgabalā Priede Benita Stanislava m.,

- Preiļu 21. PMK noliktavas strādniece.
17. vēlēšanu apgabalā Ušacka Dzidra Otto m., sadzīves pakalpojumu kombināta audēja.
18. vēlēšanu apgabalā Stūriška Lidija Jāzēpa m., ražošanas apvienības «Dailrade» pīnēja.
19. vēlēšanu apgabalā Boģdāns Kārlis Eduarda d., Līvānu stikla fabrikas atslēdznieks.
20. vēlēšanu apgabalā Rusiņa Valija Gregora m., Līvānu bērnu mākslas skolas direktore; Vībāns Ingus Pētera d., Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas sūkņu mašīnists.
21. vēlēšanu apgabalā Jelisejevs Arnolds Jāna d., Līvānu profesionālās ugunsdzēsības daļas šoferis.
22. vēlēšanu apgabalā Garjāne Inese Jāna m., Preiļu 21. PMK juriskonsulte.
23. vēlēšanu apgabalā Jauja Biruta Rūdolfa m., Līvānu 1. vidusskolas skolotāja.
24. vēlēšanu apgabalā Lāčkājs Maģonīs Jakova d., Preiļu 21. PMK šoferis.
25. vēlēšanu apgabalā Jankovska Inta Pētera m., Preiļu rajona pionieru un skolēnu nama pulciņu vadītāja.
26. vēlēšanu apgabalā Kaktiņš Āris Valda d., Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas mainas meistars.
27. vēlēšanu apgabalā Siliņš Uldis Nikolaja d., Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas inženieris tehnoloģos.
28. vēlēšanu apgabalā Mahinova Rasma Jāna m., Līvānu iecirkņa Valsts apdrošināšanas inspekcijas aģente; Zālītis Jānis Miervalda d., republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta kontrolmērinstrumentu atslēdznieks.
29. vēlēšanu apgabalā Sondors Jānis Antona d., Līvānu stikla fabrikas kodinātājs.
30. vēlēšanu apgabalā Kručiņins Aleksandrs Genādijs d., Līvānu stikla fabrikas stikla pūtējs.
31. vēlēšanu apgabalā Kleina Anna Donāta m., Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas arhīva vadītāja.
32. vēlēšanu apgabalā Curiška Marta Jura m., Līvānu slimnīcas medmāsa.
33. vēlēšanu apgabalā Vanags Andrejs Jāna d., Līvānu stikla fabrikas inženieris tehnoloģos.

34. vēlēšanu apgabalā Pudova Svetlana Ivana m., Līvānu PMK saimniecības daļas vadītāja.
35. vēlēšanu apgabalā Stepanovs Vladimirs Hariņa d., republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta autotransporta uzņēmuma automehāniks.
36. vēlēšanu apgabalā Pabērzs Aivars Antona d., Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kontroles un mērinstrumentu atslēdznieks.
37. vēlēšanu apgabalā Stivriške Natālija Jāna m., Jersikas devingadīgās skolas skolotāja.
38. vēlēšanu apgabalā Kristovska Amanda Friča m., Līvānu slimnīcas ķirurģijas nodaļas vecākā mās.
39. vēlēšanu apgabalā Rubuls Jānis Stanislava d., Līvānu sakaru līniju tehniskā iecirkņa priekšnieks.
40. vēlēšanu apgabalā Pirtnieks Anis Pētera d., Līvānu slimnīcas galvenā ārsta vietnieks.
41. vēlēšanu apgabalā Veģurs Jānis Gabriēla d., pensionārs; Maslobojevs Ivans Potapa d., Līvānu autotransporta iecirkņa šoferis.
42. vēlēšanu apgabalā Seģlers Aldis Leonīda d., ūdensvadu un kanalizācijas saimniecības pārvaldes atslēdznieks.
43. vēlēšanu apgabalā Griķis Raitis Zigfrīda d., Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes kvalitātes inženieris.
44. vēlēšanu apgabalā Vilums Vitālijs Jāna d., Līvānu slimnīcas feldšeris.
45. vēlēšanu apgabalā Kovalovs Eduards Aleksandra d., Līvānu 1. vidusskolas skolotājs.
46. vēlēšanu apgabalā Celmiņa Malja Pētera m., Līvānu stikla fabrikas ekonomiste.
47. vēlēšanu apgabalā Reitere Anita Kārļa m., Līvānu 1. vidusskolas skolotāja.
48. vēlēšanu apgabalā Valinieks Vladimirs Aleksandra d., Līvānu kūdras fabrikas atslēdznieks.
49. vēlēšanu apgabalā Škelts Juris Fjodora d., republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta darbāldu mašīnists.
50. vēlēšanu apgabalā Liepiņš Valdis Jāna d., republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta ceha priekšnieka vietnieks.

Redakcijai atbild

„Kurš kura dēļ eksistē?“

Ar šādu nosaukumu mūsu laikrakstā šī gada 12. oktobrī tika publicēta pasažieru vēstule, kuriem Jēkabpils autobusu parka lēmums atcelt braukšanu domātās mēnešbiļetes radīja daudzās neērtības. Gan vēstuli, gan redakcijas komentāru mēs nosūtījām republikas Transporta un ceļu saimniecības ministrijai. Saņemta atbilde, ko parakstījis ministrijas pasažieru pārvadāšanas pārvaldes priekšnieks J. Veidemanis.

Lai normalizētu bezmaksas un privilēģēto braukšanu autobusos, ministrija ir izstrādājusi un iesniegusi direktīvajiem orgāniem Latvijas PSR Ministru Padomes lēmuma projektu, kurā ir paredzēts atcelt mēneša biļetes strādniekiem un kalpotājiem braukšanai pilsētas un piepilsētas autobusos. Vienlaicīgi paredzēts ieteikt pēc kolektīva ieska- tiem uzņēmumiem un organizācijām apmaksāt strādnieku un kalpotāju braukšanu no dzīves vietas līdz darba vietai un atpakaļ piepilsētas un starppilsētu satiksmes autobusos uz uzņēmumu un organizāciju līdzekļu rēķina.

Ministrija pilnībā atbalsta viedokli par nepieciešamību ieviest mēneša biļetes visā to vērtībā. Pēc iepriekšminētā lēmuma pieņemšanas šādas biļetes tiks izstrādātas, to maksa noteikta.

«Paziņojam, ka Jēkabpils autobusu parks pārtrauca mēneša biļešu pārdošanu strādniekiem un kalpotājiem braukšanai piepilsētas un starppilsētu autobusos, saskaņojot šo jautājumu ar Preiļu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteju.

zaudējumi, kas radušies mēneša biļešu likvidācijas rezultātā. Uzskatām, ka tas būs sociāli taisnīgi, nevis visus izdevumus, kas saistīti ar priekšrocībām, segt tikai autotransporta uzņēmuma kolektīvam.

Tā kā pašreiz padomēm ir svarīga loma, to lēmumos, pēc mūsu domām, var būt dažas atkāpšanās no sešdesmitajos gados noteiktajiem nolikumiem.

Ilggadējā izdevumu kompensācijas prakse uz transporta uzņēmumu rēķina bija par iemeslu tam, ka pasažieru pārvadājumi kļuva nerentabli, bet atsevišķos gadījumos, piemēram, Preiļu rajonā, pat nelenesīgi. Tas savukārt ietekmēja darba kolektīvu labklājību autotransporta uzņēmumos.

Pēc patlaban noteiktās kārtības Preiļu rajonā uzņēmumiem un organizācijām ir jāatlīdzina saviem darbiniekiem izdarītie

UKRAINAS PSR. Harkovas transporta mašīnbūves rūpnīca, kurai piešķirts Maļiševas vārds, radījis traktorā ar labām pārejām spējām, kam ir astoņi pārvadi un 350 kubikcentimetru liels dzinējs. Uz asfaltēta ceļa tas ļauj sasniegt ātrumu līdz 60 kilometriem stundā, bet bezceļa apstākļos pārvadā kravu līdz 300 kilogramiem.

ATĒLĀ: izmēģinājumu laikā.

TASS fotohronika

Kādam būt mūsu laikrakstam

Redakcija turpina saņemt lasītāju vēstules, kurās viņi izsaka savas domas par mūsu laikraksta nākotni. Vairākās no tām izskan priekšlikumi: lai lasītājiem nevajadzētu rakstīt vēstules, publicēt avīzē anketu. Izpildām šo lūgumu.

● KĀDAM BŪT RAJONĀ LAIKRAKSTA STATUSAM?

1) Rajona laikraksts saglabā pašreizējo statusu; 2) Rajona laikraksts kļūst par Preiļu un Līvānu novada laikrakstu, kurā garantētas tiesības brīvi izteikt savu viedokli katram lasītājam un ikvienai sabiedriski politiskajai organizācijai (atbildi pasūtīt).

● KĀDAM BŪT MŪSU LAIKRAKSTA NOSAUKUMAM?

1) Rajona laikraksta nosaukumu mainīt nevajag (atbildi pasūtīt); 2) Ja uzskatāt, ka nosaukums jāmaina, jūsu priekšlikumi par jauno nosaukumu

● KĀDAM BŪT MŪSU LAIKRAKSTA DEVIZEI?

1) Devīze rajona laikrakstam nav vajadzīga (atbildi pasūtīt); 2) Devīze rajona laikrakstam nepieciešama.

Ierosinu šādu devīzi: _____

Isas ziņas par sevi (vārds, uzvārds, adrese) _____

Redakcija aicina katru, kurš abonē mūsu avīzi, izgriezt šo anketu, aizpildīt un atsūtīt mums (Preiļos, Komjaunatnes ielā 1), jo tikai no tā, cik lasītāju izteiks savas domas un cik anketu atsūtīs, būs atkarīgs minēto jautājumu turpmākais risinājums.

PREIĻU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBU SAVIENĪBAS SAGĀDES UN RAZOŠANAS APVIENĪBA organizē otrreizējo izejvielu un makulatūras vākšanu.

Pēc vēlēšanās uz vietas var iegādāties paaugstināta pieprasījuma preces. Vākšana tiek organizēta 1989. gada decembrī pēc šāda grafika:

- 1. Druvā pie 33. veikala — 7.12.89., no plkst. 10.30 līdz 11.30,
- Pēterniekos pie 40. veikala — 7.12.89., no plkst. 12.00 līdz 13.00,
- Oškālnos pie 42. veikala — 7.12.89., no plkst. 13.30 līdz 14.30,
- Rožupē pie ciema padomes — 7.12.89., no plkst. 15.00 līdz 16.00;
- 2. Rīmicānos pie 45. veikala — 21.12.89., no plkst. 10.30 līdz 11.30,
- pie Rīmicānu deviņgadīgās skolas — 21.12.89., no plkst. 11.30 līdz 12.00,
- Ezerciemā pie 69. veikala — 21.12.89., no plkst. 13.00 līdz 14.00,
- Arendolē pie 70. veikala — 21.12.89., no plkst. 14.30 līdz 15.30.

PAZIŅOJUMS

12. decembrī plkst. 10.00 rajona izpildkomitejas zālē notiks **SANĀKSME RAJONA IEDZĪVOTĀJIEM**, kas turpmāk vēlas kļūt **ZEMNIEKU SAIMNIECĪBU IPASNIEKIEM**.

PAZIŅOJUMS

7. decembrī plkst. 10.00 rajona izpildkomitejas zālē notiks **ZEMNIEKU SAIMNIECĪBU IPASNIEKU SANĀKSME**.

PREIĻU SADZĪVES PAKALPOJUMU KOMBINĀTS

pieņem pieteikumus bērnu Jaungada eglītes sarīkojumiem SPK zālē.

Programma: multiplikācijas filmas, spēles, dejas ar Salatēti un Sniegbaltīti. Pieteikties pa telefonu: 21342, 21272.

17. novembrī Vārkavā pie Kazieru fermas pazuda krievu — Eiropas laika (tēviņš, melns ar baltu pakrūti un baltu astes galu). Atradēju lūdzam piezvanīt pa telefonu: 22777 no plkst. 9.00 līdz 17.00.

7. decembrī plkst. 18.00 Līvānu kultūras namā Tautas deputātu padomes kandidāti ielūdz savus vēlētājus uz sarunu par mūsu pilsētas un novada nākotni. Par muzikālām pauzēm rūpēsies Jersikas lauku kapela.

Klāt būs un uz jūsu jautājumiem atbildēs A. Puzo.

LTF Līvānu nodaļas vēlēšanu koordinācijas centrs

5. decembrī plkst. 19.00 Līvānu KN tiek aicināti Kurzemes ielas 6., 8., 12. mājas, Sudmaļa ielas no 1. līdz 17., Daugavpils ielas 16., 18., 19., 23., Rīgas ielas 119., 121., 121.a, 123. mājas iedzīvotāji uz tikšanās ar deputāta kandidātiem Skaidrīti Smiti, Valdi Anspaku, Arnoldu Dalku un Ansi Smirnovu

6. decembrī plkst. 19.00 Līvānu KN Rīgas ielas 128., 130., 132., 132.a, 134., 158., 158.a, Jēlgavas ielas no 2. līdz 10. numuram, Krustpils ielas 4/6., 8., 10., 12., Upes ielas 7., 9. mājas, Pionieru un Smilšu ielu iedzīvotāju tikšanās ar deputātu kandidātiem Moniku Birzāku, Benitu Priedi un Ēriku Mazjāni.

LTF Līvānu nodaļas vēlēšanu komisija

Plauka dzīve — ar domām un jūtām,
Darbos, kuros sirdij bij degt,
Nāca negaidīts brīdis —
visgrūtākais —
Smilšu palagiem jaunību segt.
(I. Lasmanis)

Dalām bēdu smagumu ar Vītu Kurmi un piederīgajiem, no DELIŅA Iļmāra uz mūsu atva-doties.

Salenieku pansionāta un valsts iestāžu darbinieku arodkomiteja

DAUGAVPILS CEĻOJUMU UN ESKURSIJU BIROJS

pieāvā šādas ceļazīmes: ceļojumiem ar lidmašīnu

Gagra (Soči, Suhumi, Novijafona) — no 8. līdz 12. decembrim (cena 5940 rubļ.),

Frunze (Isikula ezers) — no 5. līdz 10. martam,

Soči — no 16. līdz 21. decembrim (cena 5610 rubļ.), no 13. līdz 18. janvārim, no 2. līdz 7. februārim, no 17. līdz 22. februārim, no 9. līdz 14. martam, no 14. līdz 19. martam,

Sevans (Erevāna, Garni, Geharda, Cahkadzora) — no 8. līdz 12. decembrim, no 14. līdz 18. martam (cena 6450 rubļ.),

Dušanbe — no 15. līdz 19. martam (cena 7560 rubļ.),

Taškenta (tūristu bāze Urgenčā, Samarkanda, Buhāra) — no 15. līdz 20. janvārim, no 3. līdz 8. martam, no 15. līdz 20. martam,

Ašhabada — no 26. līdz 30. janvārim,

Odesa — no 20. līdz 24. februārim,

Gori (Tbilisi, Mcheta, Borzomi) — no 24. līdz 28. janvārim,

Ordžonikidze — no 6. līdz 11. februārim, no 8. līdz 13. martam (cena 6450 rubļ.),

Sevastopole — no 15. līdz 19. janvārim, no 5. līdz 9. februārim, no 19. līdz 23. martam,

Kišiņeva — no 12. līdz 16. februārim, no 12. līdz 16. martam,

Odesa — Bulgārija (ar tvaikoni «Adžārija», iebraucot Sevastopolē, Novorosijskā, Suhumi, Batumi, Sočos, Jaltā, Varnā, Tolbuhinā). — no 3. līdz 14. janvārim, no 15. līdz 28. martam (500 rubļu valūtas apmaiņa),

Almaata — no 8. līdz 12. martam (cena 7980 rubļ.),

Feodosija (Plaņorskoje, Kerča) — no 8. līdz 13. martam (cena 6450 rubļ.),

Baku — no 9. līdz 13. martam (cena 6420 rubļ.),

Odesa — Krimas un Kaukāza līnija (ar tvaikoni «Adžārija») — no 28. decembra līdz 10. janvārim.

Ceļazīmes var iegādāties Daugavpilī, pasta indekss 228400, 5. Augusta ielā 25. Tālrunis: 26206 — ceļojumiem ar lidmašīnu.

Kā negrib sirds ticēt,
Ka cilvēks var tā.
No gaišas dienas
Aiziet mūžībā.

(A. Skalbe)

Izsakām dziļu līdzjūtību Irēnai Vanagai sakarā ar TEVA nāvi.

Preiļu SPK administrācija un darba kolektīvs

Kāpēc tik pēkšņi,
Kāpēc bez atvadu vārdiem
Aizcirtu mūžības vārtus?
(O. Vācietis)

Lielajās bēdās esam kopā ar ILMĀRU KURMJU māti, māsu un brāli.

Bijušie klasesbiedri un audzinātāja

LEŅINA KAROGS

MŪSU ADRESE:
228250, Preiļos
Komjaunatnes ielā 1.

● REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, fotokorespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpili, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Avīze» (Rīgā, K. Valdemāra ielā 105). Viena nos. iespiedloksne. Ofsetspiedums.
«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metlens 14 492 eksemplāri (latviešu valodā 10 192 eks., krievu valodā — 4 300 eks.).

Indekss 68168.
Pas. 1545.